

lesspisning i Haandværkerforeningen, ogsaa her var Historisk Samfund og dets Mænd, ikke mindst Formanden, Genstand for Hyldest og Lykønskning.

IN MEMORIAM.

P. Storgaard Pedersen.

En af Veteranerne i Arbejdet med de historiske Amtsaarbøger er gaaet bort med Vestjyden P. Storgaard Pedersen, der døde i Hee den 9. September 1931. Da vi for 25 Aar siden stiftede en Forening for Ringkøbing Amt og begyndte paa »Hardsyssels Aar-bog«, var han selvskreven til en Forgrundsplads i Arbejdet, og det er et flittigt Liv i varm historisk Interesse, der nu er afsluttet. Han var en Egnens Mand, født paa Hedegaards Mark ved Ringkøbing og derefter vokset op i Stadil, hvor hans fædrene Slægt har haft Graversgaard gennem mindst 300 Aar, mens hans mødrene Slægt (hvorfra Navnet Storgaard stammer) har været paa Egnen ca. 200 Aar i det mindste, og saa fik han fra 1892 sin Livsstilling som Lærer i Nabosognet Hee. Han var født 12. April 1861, og gik saa den Egnens vaagne Bønderkarles Vej ved 1878 at komme paa Staby Højskole og uddannes til Vinterlærer, dette særlig vestjydske Fænomen. Men han vilde mere og blev saa Seminarist i København 1883. Som Lærer ved Kommuneskolen i Holstebro lagde han sig efter Sprog, saa at det ikke rigtig gik paa den Maade, og brød op til København, hvor han fik sig Undervisningsarbejde ved Grundtvigs Højskole i København og fik sig lært Tysk, Engelsk og Latin. Historien havde allerede fat i ham, og paa Grundtvigs Højskole fik han mere Orden i denne Beskæftigelse. Han var kommet til at kende Dr. Oluf Nielsen og at arbejde under ham. En Prisopgave fik ham til at gøre et Forsøg med en Redegørelse for Hardsyssel.

Da han saa atter sad fast i sin Hjemegn, begyndte han først i O. Nielsens Stil med et Par Herredsbeskrivelser (Hing Herred 1896, Ulfborg Herred 1900). Han betragtede dem selv senere som

Begynderarbejder, og han lærte siden bedre at gaa bag ved de tidligere Bearbejdere til Kilderne selv. Men de var i Virkeligheden flittige Arbejder. I Hardsyssels Aarbog var der næsten altid noget af ham. Den gamle Tanke om en Oversigt over Hardsyssel tog han op i Oversigten »Oldtidsminder i Hardsyssel« (1921). Emner, der berørte Kirkens og Skolens Historie, laa ham nærmest. I de senere Aar arbejdede han paa en Ringkøbing Bys Historie og naaede vistnok at faa samlet et meget stort Stof. Hvor langt Bearbejdelsen af dette naaede, ved jeg ikke rigtig. I de sidste Aar svigtede Kræfterne. Nogen Kæmpe havde han aldrig været, og der var vist noget med at slide sig op. Da hans 70 Aars Fødselsdag indtraf 1931, vilde man endelig en Gang have holdt Fest for den beskedne Mand, men hans Helbred var ikke til det.

Han var en beskeden og ydmyg Mand, og kunde egentlig være alt for overbærende overfor andres Arbejder paa det historiske Felt. Men han vilde vække og aandeligt berige den jævne Befolkning med sit Arbejde. Ligesom hans mangeaarige Nabo J. C. Christensen havde han den jævne, fattelige Sprogtone. Der var ikke nogen Glans over hans Fremstilling, men den gik lige i Folk og kunde fængsle den jævne Mand. Som han engang har sagt: »Jeg har under mine historiske Sysler faaet mange Vidnesbyrd for, at Kærligheden til vort Folks og Fædrelands Historie lettest vækkes ved at meddele Kundskab om Hjemegnens Historie. Hvad der ligger nær ved Haanden, kommer lettest til at ligge nær ved Hjertet.«

P. Severinsen.